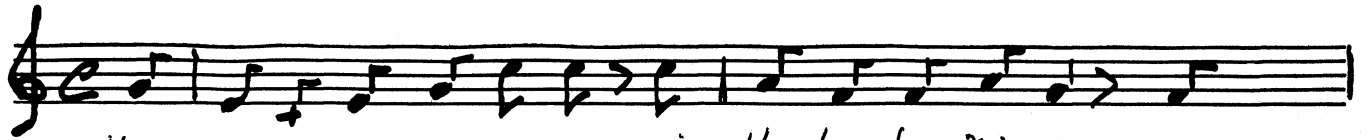

603.

Han har en e-gen stu-ga ni He-by by min-sann.

Einar Malmkvist.

Han har en egen stuga
i Heby by minsann,
där fattas dock en fruga
de till prästen aldrig hann.
Anbuden var nog många
men kortvarig lyckans mått
så ofta känslor svalna,
ty Einar hade brått.
Nu bygger han fioler
och målar uppå duk,
men var gång våren kommer
av längtan blir han sjuk.

Hans dröm är Näckens melodi,
han ville spela den
inunder bron vid grannens teg
och fresta kärleken
med hemgjorda fioler och stråkar i sin hand
kanhända får med böljans mö
han knyta vänskapsband.
Men kanske blir det inte så som han i drömmen tänkt,
det blir kanhända åter då
minkfröken vattenstänkt.
Då får han drömma vidare
bland sina tavlor små
och uppå sköna flickor
får blicken stanna då.

Jag sport ur säkra källa
om Einars chans igen,
han hade i sin fälla
den sköna minkfröken.
Men ivernens hala fingrar
ett felgrepp synes få,
minkfröken ut sig smyger,
han ensam hem fick gå.
Men dragningskraft från Einar
hos minkfröken fick svar,
ty se om ett par dagar
hon på nytt i fällan var.
Nu får han smeka skinnet
och känna segrarns lust
och hoppas att han snarast
med minkfar får en dust.

Men ändå Näckens melodi
den frestar honom än,
det är en längtan däruti
han känner den igen,
fast böljan snart är bunden
av Bores kalla hand.
Han stämma vill fiolen,
hans hjärta står i brand.
Men kanske blir det skogens ro
som han vill finna då
och ibland fur och ljung måntro
han möter skogens rå.
Då tar han fram sin pensel
och spänner tavlans duk
och målar denna sköna
ty så är Einars bruk.
Elka Neslha.